

tidligere Ordning, uheldige Elementer i Sagførerstanden, men heldigvis har det altid været og er fremdeles saaledes, at paa det aldeles overvejende Flertal er der ingen berettiget Grund til at klage, og da det viser sig, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, at hver Gang en Sagfører foretager en eller anden Overtrædelse af sin Pligt, indeholder den gældende Lovgivning Midler til at ramme ham, Midler til at straffe ham, Midler til at skaffe de forurettede Erstatning, kan jeg ikke i og for sig indse, at der er paavist nogen Mangel i Lovgivningen, som det kunde være nødvendigt ved en Revision af Sagførerloven at rette.

Det ærede Medlem talte ligeledes om et eventuelt Lovforslag om edsvorne Revisorer. Det ærede Medlem vil erindre, at i forrige Rigsdagssamling havde han det samme Spørgsmaal fremme, og at jeg den Gang — det var under Forhandlingerne om Tvangsakkordloven — var villig til saa vidt muligt at imødekomme ham, og at vi ogsaa her — med nogen Resignation fra det ærede Medlems Side — enedes om et Ændringsforslag til den Lov, men at dette blev stemt ud af Landstinget. Hvorvidt nu Tidspunktet kan være til at gaa videre i denne Sag allerede nu, er noget, jeg ikke tør afgøre, saa meget mindre som det er en Sag, der ikke alene vilde sortere under Justitsministeriet, men som, endogsaa i den væsentligste Henseende, maatte sortere under Indenrigsministeriet. Naar jeg i Fjor kunde gaa med til at gøre et Tilløb dertil i Loven om Tvangsakkord, saa er det, fordi det, der den Gang blev foreslaaet, kun gik ud paa, hvorledes Tillidsmændenes eller Revisorernes Resultater skulde opfattes i retslige Forhold, hvilken Beviskraft der skulde tillægges dem, og det er noget, der alene vedrører Justitsministeriet. Men skal man have en særlig Lov derom og en særlig Institution af en lignende Beskaffenhed som den, man uden nogen Lov kender i England, saa gaar det langt ud over det Omraade, som hører ind under Justitsministeriet.

Jeg kommer saa endelig til det ærede Medlem for Aarhus 2den Valgkreds (Sabroe). Det ærede Medlem var meget vred over min Stilling til to Tilfælde, hvor strejkende Arbejdere havde forulempet Strejkebrydere. Det ene Tilfælde angik en Strejke, der har været og vistnok endnu finder Sted i Horsens. Det ærede Medlem fortalte, at Pastor Dyekjær havde sendt mig et Telegram, om jeg ikke vilde sørge for, at Medlemmerne af hans Forbund kunde gaa umolesterede

paa Gaden, og at jeg straks havde sendt en Instruks om, at det skulde man sørge for, at de fik Lov til. Saaledes forholder det sig ikke, skønt jeg fuldkomment erkender, at Pastor Dyekjær som Formand for et Arbejderforbund havde den samme Ret som Formænd for andre Arbejderforbund til, naar de fandt, at det offentlige Hjælp var fornøden, at paakalde Justitsministeriets Assistance. Men det forholder sig dog ikke saaledes. Det forholder sig saaledes, at Bestyrelsen for Crome & Goldschmidts Fabrikker rettede en Henvendelse til mig om de Forhold, som fandt Sted i Horsens under Strejken, hvor ret store Skarer af strejkende Arbejdere og andre Personer stillede sig op udenfor Fabrikken og fulgte de Arbejdere, der arbejdede paa Fabrikken, hjem, naar Arbejdstiden var forbi, hvorved det var kommet til adskillige Voldsomheder, og hvor Bestyrelsen mente, at Politiet i Horsens ikke paa tilbørlig Maade gjorde, hvad der kunde gøres, for at beskytte de paagældende Arbejdere. Jeg maa til en Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem for Aarhus 2den Valgkreds, sige, at jeg er ganske enig med ham i, at Borgmester Jorck er en meget dygtig og energisk Embedsmand, men Uheldet er netop det, at han paa den Tid var bortrejst, og da denne Besværing fremkom, sendte jeg straks en Skrivelse til den konstituerede Politimester i Horsens af 6. September d. A., hvori der bl. a. staar — jeg antager, at det er det, der er faldet det ærede Medlem for Brystet —: „Ministeriet forventer, at der fra Politiets Side træffes alle fornødne Forholdsregler til at sikre de paagældende Arbejdere mod Overlast eller Forfølgelse, der indeholder Brud paa den offentlige Fred og Orden“. Det har jeg skrevet til den konstituerede Politimester, og det samme vil jeg i ethvert Tilfælde, saa længe jeg er Justitsminister, indprente Politimestrene at følge, saaledes at der kan blive Fred og Ro baade for dem, der have Lyst til at strejke, og for dem, der have Lyst til at arbejde. Jeg tror, det er den rette Maade at skifte Sol og Vind lige paa.

Det andet Tilfælde, det ærede Medlem klagede over, var, at 2 Arbejdere i Aarhus, som voldelig havde overfaldet en Mand, som arbejdede, altsaa en Strejkebryder, og som derfor vare blyne idømte 3 Gange 5 Dages Vand og Brød og havde indgivet Ansøgning om Benaadning, havde faaet denne Ansøgning afslaaet. Det ærede Medlem opholdt sig navnlig ogsaa meget stærkt over den Fremgangsmaade, som den